

МАЙДАН

ІВАН НАКОНЕЧНИЙ

СТЕПАН БАНДЕРА

Степан Бандера – символ боротьби
Із ворогами рідного народу,
Що твердо так сказав: «Ми не раби»,
Виборюючи бажану свободу.

Він згуртувати вмів бійців УПА
В час лихоліття, у тяжку годину.
Ідея незалежності свята
Вела їх в бій, на смерть за Україну.

Вмирили люди в муках у тюрмі,
На дикій півночі поневірялись,
Багато з них лягло в чужій землі,
Але тортур і смерті не злякались.

Нас мало залишилося живих,
Бо нищили, вбивали людожери,
Та молодь вже гуртується в ряди,
Що звуться „Золотий тризуб Бандери”.

Юначе, разом з нами сміло йди
І не дивись, що посивіла скроня, –
Ми ще живі, ми здихались орди,
Ми - братство вояків УПА „Лисоня”.

Згадай революційний дух ОУН,
Святі діла борців за кращу долю.
Україні сили всі свої віддай,
Свої знання, уміння, свою волю.

Люби Україну, бо вона одна,
Як мати рідна і незамінима,
Вона, як правда, чиста і свята,
Для нас вона у світі є єдина.

Пройдуть роки, пройде колись життя...
Історію онук наш прочитає.
Степан Бандера – славне це ім'я –
Там золотими буквами засяє.

1998р.

ЮРІЙ АВРАМІДІС

СВЯТА ЗЕМЛЯ

Шалом Ізраїлю, земле пророків,
Благословенна сандалями Ісуса.
Оливкові гаї під жовтим склепінням,
Крижаного джерела спокуса.

Я тебе уявляю, не бувши,
Втім, обов'язково побачу.
Припаду до підніжжя Голготи
І про себе безслізно заплачу.

В Іордані омию обличчя,
А тоді почвалаю в пустелю,
Де перебуду в глибокій задумі
Про кінцеву нашу оселю.

Мир в душі і на серці спокій.
Що ще людині треба?
Ось тепер я готовий до Зустрічі,
Покладаючись на волю Неба.

МЕМЕТО MORI

Куйовдяться зорі на подих богів,
Серпанок над ними нависнув чорнющий
І простір ефіру сягав берегів,
Де буду і я перебувати невмирущий.

Настане миттєвість, коли полечу,
Клубочок лептонів, примарною тінню.
Мене вже не чують, - хоча я кричу!, -
Заклявши скорботно в жалобнім молінні.

НОСТАЛЬГІЯ

Хоч хтозна де тепло родинного багаття,
Та зогріває мене на відстані любов.
Чи за свої, чи то за прадідів прокляття
Я поза домом опинився знов?

І серце крається від відчаю і болю
І думка ластівкою в тихий край летить,
Де ясні зорі, тополя умиті,
Пшеничне золото, прозора блакить.